

A lápi póc (*Umbra krameri*) új lelőhelye a Taktaközből

Nyeste Krisztián, Gál István, Lenyhárt Dávid, Nagy László

2024 őszén a Nemzeti Biodiverzitás-monitorozó Rendszer (NBmR) keretében halfaunisztikai vizsgálatokat végeztünk a Taktaközből. A felmérések során sikerült több vízfolyásból is megerősítenünk a fokozottan védett lápi póc (*Umbra krameri*) jelenlétét:

- Takta – Taktaharkány (N48.062331, E21.111990): 4 példány
- Takta – Szerencs (N48.132770, E21.223931): 6 példány
- Taktaközi öntöző főcsatorna – Tarcál (N48.116028, E21.316304): 5 példány

A felmérések során találkoztunk Gál Istvánnal, a Borsod-Abaúj-Zemplén vármegye mezőzombori körzetének hivatásos vadászával, aki beszámolt arról, hogy a térség több további vízteréből is van tudomása a lápi póc előfordulásáról. Segítségével felkerestük ezeket a helyszíneket, és a Bocs-ér mezőzombori szakaszán (N48.137244, E21.273776) sikerült megerősítenünk korábbi észlelését, ahol 10 lápi pócot és sajnos 3 inváziós amurgébet (*Perccottus glenii*) fogtunk. Tudomásunk szerint erről a helyszínről korábban nem volt adat a lápi pócáról.

A Bocs-ér alapvetően sekély, náddal közel teljesen benőtt. Az a szakasz, ahonnan a halakat gyűjtöttük, egy



Lápi póc a taktaközi Bocs-érből (Nyeste Krisztián felvétele)

földút keresztezésénél található, és korábban egy kb. 5x2 méteres területet kikutortak. Itt a meder kb. 80 cm mély, a vízfelszín főként kolokán (*Stratiotes aloides*) borította. Ez a mélyebb rész megfelelő menedéket biztosíthat a halak számára az aszályos időszakokban is.

Vizsgálataink alapján megállapítható, hogy a Taktaköz több vízterében még mindig stabil populációi élnek a lápi pócnak. Ugyanakkor aggasztó, hogy mindegyik helyszínen jelen van az inváziós amurgéb, amely jelentős veszélyt jelent a lápi póc populációinak hosszú távú fennmaradására.

A lápi póc (*Umbra krameri*) újabb lelőhelye a Hortobágyon

Sallai Zoltán, Tar János

A Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóság megbízásából a fokozottan védett lápi póc után kutattunk a hortobágyi vizekben. A balmazújvárosi, nemrég mesterségesen létesített övárokból történt 2023-as megkerülését követően elsősorban az érdekelt bennünket, hogy honnan került ide a faj. A környékbeli mocsári, lápi élőhelyeket szisztematikusan kezdtük el átvizsgálni.

A légifotók alapján előzetesen kijelölt helyszíneket kerestük fel, ahol a legtöbb vízterben mindössze néhány kisebb foltban tudtunk halászni. A Magdolna-ér balmazújvárosi szakaszán, a Nagy-szik felett több helyen sikerült a lápi póc adult és ivadék korosztályú egyedeit megfognunk. Az első adult egyedek – közel a Nagy-szikhez (Y821704; X250863) – fiatal réticsíkokkal együtt kerültek elő. Sajnálatosan a vízfolyás alsó szakaszán az inváziós amurgébek is jelen vannak, egyelőre nem túl magas egyedszámban. A Magdolna-éri megkerülések részben magyarázattal szolgálnak arra is, hogy a Keleti-főcsatorna balmazújvárosi szakaszán az 1990-es évek második felében (Halasi-) Kovács Béla által több alkalommal is megfogott lápi pócok honnan származtak. A faj itt fennmaradt maradvány-



Lápi pócok a Magdolna-érből (Fotó: Sallai Zoltán)

populációját részben a szukcesszió, részben az inváziós fajok veszélyeztetik, de a több mint 30 kifogott, több korosztályhoz tartozó egyed mégiscsak egy kisebb, de stabil önfenntartó populáció jelenlétét igazolja. Az állomány megóvása érdekében kiemelten fontos lenne, hogy a faj élőhelye ne száradjon ki, és az sem lenne kedvező, ha a túlzottan magas vízszint vagy elárasztás miatt az inváziós fajok előzönlének a jelenlegi zárt élőhelyeit.